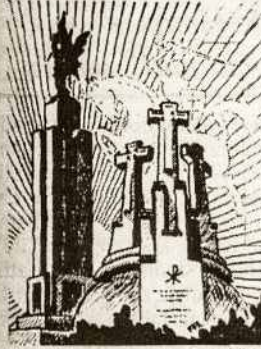

TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956
Nr 5 (2446) 2010 KOVO-MARCH 17

Prano Pusdežio

This newspaper was mailed on Wednesday, March 17, 2010. (Next edition March 31, 2010)

mgestautas@hotmail.com

„Jis pasiryžo ir iškeliavo pas tėvą“ (Lk 15, 20)

Gavėnios metu vidurio kertinis Evangelijos akmuo yra sūnus palaidūnas. Šis pavyzdys visiškai netipiška mūsų nusistovėjusiam gyvenimo ritmui. Nuo mažų dienų esame auklėjami būti pavyzdgingais ir tvarkingais visuomenės nariais. Kiekvienas svajojame gyvenime užimti tam tikrą „vietą“, regime save teisiųjų - geriečių olimpe... Tiek mokykloje, universitete ar savo darbovietėje nuoširdžiai stengiamės atlikti mums patikėtas užduotis kuo geriau, kad galėtume kuo aukščiau kopti karjeros laiptais ir, gal būt, vieną dieną atsistoti net į vadovo kėdę. Tačiau ketvirtą gavėnios sekmadienio Evangelijos herojus pasirodo besas ne sėkmės džentelmenas, ne laimės kūdikis, o tiesiog - nevykėlis. Nors praityje buvęs salionų liūtu, ir kitų linksmy draugijų siela, jis - nelaimėlis, tėvų namų turto išseikvotojas ir į gyvenimo

paribį nublokštas skarmaluotas, purvinas ir alkanas elgeta.

Iš tiesų, kas turi atsitikti, kad žmogus, turėdamas šiltus ir jaukius namus, artimus ir brangius sau žmones, nebenorėtų juose būti ir gyventi, išeina ieškoti savęs kažkur į svetimą ir dažnai pavojingą nežinią. Bet ketvirtą gavėnios sekmadienio Evangelija akcentuoja ne tai...

Sūnaus palaidūno palyginimu Jėzus šaukiasi į mūsų sielų gelmes ragindamas nusiplėšti bent kartą metuose teisuolio, fariziejaus, išpuikėlio, pernelyg savimi pasitikinčio kaukė, kuriam labiausiai rūpi turtas ir materialinė gerovė, o ne Dievo ir artimo reikalai. Įdomu, ar kas nors atpažinsime vyresniajame sūnuje, prikaištaujančiame tėvui dėl tokio

džiaugsmingo brolio palaidūno sutikimo, save. Juk taip skaudžiai būdingas lietuviškas broūžas sūnaus palaidūno palyginime - tyliai džiaugtis kito nugarėjimu ir prapultimi, nes, pasirodo, tik piktdžiugiškai didžiudamiesi prieš puolusįjį pasijuntame esą verti ko nors daugiau. Šis palyginimas skatina pastebėti savyje taip dažną mūsų veidmainiškumą ir paslėptą panišką artimui net slapčiausiose savo mintyse ir maldose, kai nevalingai kartojame bažnyčioje ar draugų rate fariziejaus maldos žodžius: „Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės - plėšikai, sukčiai, svetimautojai - arba kaip šis va maitininkas“ (Lk 18, 10). O juk fariziejaus ir muitininko maldos dvikovoje Jėzus išklaušė nuoširdžią

muitininko atgailą: į namus nuėjo nuteisintas ne fariziejus, o muitininkas, vien tik mušęs į krutinę ir maldavęs: „Dieve, būk gailingas man nusidėjėliui“ (Lk 18, 13). Nesugebėjimas, arba nenoras pastebėti ir mokėti kartu džiaugtis kito žmogaus sėkme ir pastangomis pradėti savo gyvenime viską iš naujo - taip apgailėtina būdingas ne tik ketvirtą gavėnios sekmadienio vyresniajam sūnui, bet ir daugeliui iš mūsų.

Taigi, kur turėtume ieškoti atsinaujinimo, atgailos kelio pradžios savo gyvenimo vingiuose ir paklydimuose? Atsakymas paprastas, - reikia tik VALIOS, PASIRYŽIMO ir TIESOS. Reikia ir Dievo malonės lyg Tėvo, laukiančio diena iš dienos prie namų vartelių ir nebyliai kviečiančio sugrįžti atgalios. Čia ir yra esminis sūnaus palaidūno žavesys ir pamokantis pavyzdys: įbrudis į purvo ir gyvenimo prapulties klampynės rasti jėgų keliui atgal pas Tėvą, kurio namuose esame laukiami. Čia viskas paruošta, ir nesvarbu, ar tai diena, ar tai naktis. Kad tik sugrįštume, nepasiklystume, daugiau veltui nebebarstytime savęs.

Kunigas Egidijus Arnašius

Lietuvybė ir nuobodybė neatsiejami?

Zita Čepaitė

Kad vasario 16-oji yra svarbi istorinė data, Lietuvoje gyvenantiems lietuviams neišvengiamai primena papildomas laisvadienis. Tad net tie, kuriems valstybinės šventės ne itin didelės svarbos dalykas, apie jas žino bent jau dėl to, kad nereikia eiti į darbą. Išeiviams kitaip. Papildomi laisvadieniai, Anglijoje vadinami „bank holiday“, išskyrus tuos, kurie priderinti prie Kalėdų ar Velykų, čia suteikiami be kokios nors aiškesnės priežasties. Keletas papildomų nedarbo dienų šiltoju metų periodu tiesiog vadinami pavasario ar vasaros „bank holidays“. Valstybinės svarbos datos britų kultūroje nėra akcentuojamos. Tad panašu, jog egzistuoja visos sąlygos tam, kad išeivių sąmonėje gali būti užgošta ne tik vasario 16-osios, bet apskritai atmintinų datų reikšmė. Bene vienintelė galimybė, kad lietuviškas šventės išeiviai noriai minėtų - jų patrauklumas.

Užtenka prisiminti, jog dar visai neseniai Lietuvoje skambėjo diskusijos, ar šv. Valentino diena nenurungs Vasario 16-osios, o Meilės dieną švenčiantieji kartais buvo vaizduojami bene kaip Tėvynės išdavikai. Vėliau buvo suprasta, kad vaisingiau yra ne peikti kitas šventes švenčiančiuosius, bet siūlyti ką nors įdomiau, patraukliau, linksmiau. Net užsimota nuo „gedulingų“ minėjimų pereiti prie grandiozinių popsiškų linksmybių, nuo panašaus pobūdžio koncertų besiskiriančių nebent trumpomis pertraukėlėmis, kurių metu skanduojamas žodis „Lietuva“. Į tuos koncertus buvo metami milžiniški pinigai, bet ar jų gaila, kai reikia nurungti šv. Valentą. Tačiau pinigų srautai grandioziniais projektais išseko ir Nepriklausomybės šventei plikomis rankomis vėl tenka eiti imčių su komercializuota Meilės diena. O kalbant apie Britaniją, ištrinti iš atminties minėtinas mūsų valstybės datas, čia galimybų - tiki ir tiek. Užtenka tik suskaičiuoti, kiek visokio plauko švenčių susitelkė šių metų vasario viduryje: šv. Valentinas, Užgavėnės, Kinų naujieji metai... Tarp tiek pagundų tradiciskai orūs Vasario 16-osios paminėjimai rūpėti gali nebent užkietėjusiems patriotams. Tokių yra, bet kaip bebuvę, daugelis renginių pastarosiomis dienomis buvo skirti valentiniškoms linksmybėms.

Stratforde - dainos apie meilę
Prieš porą metų Stratfordo „Town hall“ salėje buvo surengtas Vasario 16 minėjimas, o lietuvių Nepriklausomybės proga sveikino net Nukelta | 2 psl

Žvilgsnis į šeimą kaip pirmąją bendruomenę

(Tęsinys)

Santuokinė meilė, kaip vienintelė ir išskirtinė vieno asmens dovana kitam, yra galutinio įsipareigojimo, išreikšto abipusiu, neatšaukiamu ir atviru sutikimu, priežastis. Šis įsipareigojimas reiškia, kad šeimos narių santykiai taip pat pasižymi teisingumu, vadinasi, ir pagarba abipusėms teisėms ir pareigoms.

Esminiai santuokos elementai: visuotinumas, pagal kurį sutuoktiniai abipusiškai ir galutinai atsiduoda vienas kitam kūnu ir siela; vienumas, kuris paverčia juos vienu asmeniu (Pr 2, 24); nesuardomumas bei ištikimybė, kurių reikalauja galutinis abipusis atsidavimas; ir vaisingumas, kuriam natūraliai pasirengiama.

Pagal Kristaus nustatymą pakrikštytieji gyvena įgimtą žmogišką santuokos tikrovę antgamtinio santuokos sakramento pavidalu. Jis yra Dievo malonės ženklas ir įrankis. Santuokos sutarties tema, kaip reikšminga meilės bendrystės tarp Dievo ir žmogaus išraiška ir kaip simbolinis raktas, siekiant suvokti skirtingus didžiojo susitarimo tarp Dievo ir jo tautos etapus, kartojasi visoje išganymo istorijoje.

Santuokos sakramentas apima visą humaniškos santuokinės meilės realybę su visu tuo, kas joje glūdi, bei „įpareigoja ir moko krikščionis sutuoktinius ir tėvus tokio gyvenimo, kuris atitinka pasauliečių pašaukimą“ (Jonas Paulius II).

Kunigas dr. Kęstutis Ralys

Šeima yra vieta, kurioje skleidžiasi bendruomeniškumas, ypač reikalingas vis labiau individualistinei tampančiai visuomenei. „Meilė leidžia žmogui realizuoti save nesavanaudiškai atsiduodant. Mylėti - reiškia priimti ir duoti tai, ko negalima nei pirkti, nei parduoti, ką galima vien tik laisvai vienas kitam dovanoti“ (Jonas Paulius II).

Meilės, esminės realybės santuokai apibrėžti ir šeimos dėka, kiekvieno asmens - ar jis būtų vyras, ar moteris - orumas yra pripažįstamas, priimamas ir gerbiamas.

Meilė taip pat išreiškiama dideliu dėmesiu senyviems žmonėms, kurie gyvena šeimose: jų buvimas gali tapti labai vertingas.

Santuokinė meilė savo prigimtimi yra atvira gyvybės priėmimui, sakė Jonas Paulius II. Žmogaus orumas yra atskleidžiamas per gyvybės perdavimą.

Gyvybės perdavimas išreiškia socialinį šeimos subjektyvumą ir patvirtina meilės bei solidarumo vertybes, skatina dar kartą atrasti socialinę vertę tos visuotinio gėrio dalelės, kuri yra įgimta kiekvienam naujai į pasaulį atėjusiam vaikui, dovanojančiam save savo broliams, seserims, tėvams, visai šeimai.

Socialinis šeimos - kaip visumos ir susijungusios grupė - subjektyvumas taip pat pasireiškia demonstruojant solidarumą ir juo dalijantis ne tik pačiose šeimose, bet ir dalyvaujant socialiniame bei politiniame gyvenime.

Šeimos nariai gali ir turi tapti aktyviais piliečiais, besirūpinančiais kad valstybės įstatymai ir institucijos ne tik nepažeistų šeimos teisių ir pareigų, bet jas remtų ir pozityviai gintų. Šiuo požiūriu šeimos kaskart geriau turi suprasti savo vaidmenį kuriant vadinamąją „šeimos politiką“ bei jausti atsakomybę už visuomeninį gyvenimą.

Visuomenės tarnavimas šeimai tampa realus, kai yra pripažįstamas, gerbiamas ir iškeliamas šeimos teisės, teigė Jonas Paulius II. Yra viena būtina sąlyga, kuri yra esminė ir privaloma - santuoka paremtos šeimos tapatumo saugojimo, vertinimo ir iškelimo pripažinimas. Šis pripažinimas simbolizuoja aiškią demarkacijos liniją tarp teisingai suvokiamos šeimos, ir visų kitų gyvenimo nesutuokus formų.

Balsas.lt

(Pabaiga)

**“Atsiverskite, - sako Viešpats, -
nes dangaus karalystē čia pat!” (Mt 4, 17)**

Kunigas Egidijus Arnašius

Nori nenori, bet skaitant trečio gavėnios sekmadienio Evangeliją pagal Luką - raginimą atsiversti - grįžti į įvykius lygiai prieš metus. Ogi prieš metus 54 metų austrų kunigas Gerhardas Maria Wagneris popiežiaus Benedikto XVI buvo nominuotas Lincio vyskupu pagalbininku. Bendruomenė, kuriai tarnavo kunigas, jautriai sureagavo į šį paskyrimą: kažkas prisiminė, kad apie 2005 metus Naujajame Orleane praūžusį uraganą „Katrina“, o prieš tai dar siautusį Pietryčių Azijoje cunamį kun. G.M. Wagneris atsiliepė kaip apie Dievo baumę už „dvasinę taršą“ taip pat prisimintas ir knygos, kaip turinčios sąsają su satanizmu, apie Harį Poterį vertinimas. Regis, buvo nesutarimai ir Austrijos Bažnyčioje dėl Popiežiaus pasirinkimo. Šios kalbos ir abejonės paskatino kunigą savo noru paprašyti Popiežius atšaukti jo paskyrimą į vyskupų vardan ramybės ir taikos pačioje Bažnyčioje. Už tai kun. G.M. Wagnerį vieningai sveikino tiek vieni, tiek kiti.

Šis pavyzdys ragina ir mus susimąstyti. Ar Dievas baudžia? Ką reiškia žodžiai - bausti ir pasigailėti? Daugelis prisimename, kaip nuo mažų dienų užaugom gąsdinami kažkokio „pikto seneliuko“ sėdinčio ant debesies, stebindžio kiekvieną mūsų žingsnį ir pasirinkimą. Dažnas savo „netikėjimą pikto seneliuku“ mėgo ir tebemėgsta dangstyti klausimais, - o kur buvo Dievas, kai vyko karai, drebo žemė ir kalnai, kai siautė audros ir gaisrai? Ir štai šių metų trečią gavėnios sekmadienį, kai Evangelijoje skaitome apie Piloto žiaurumą su galilėjiečiais, bokšto griuvimą prie Siloamo tvenkinio

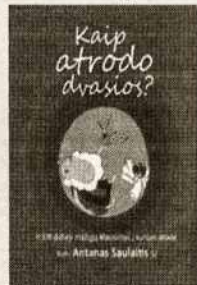
ir nuos aštouniolika nelaimėlių, mes akimirksniu esame nukeliami į spaudos, radijo ir televizijos pranešimų suvestines apie karą keliuose Lietuvoje, žemės drebėjimus Haitiye ir Čilėje, milžinišką skausmą, kurį patiria šiame pasaulyje žmogus, kad ir kur jis būtų, - šiauriniame ar pietiniame mūsų žemės pusrutulyje.

Jėzus pagrindinė gavėnios meto minčių dominantė yra ATŠIVERTIMAS. Ne dėl baimės, bet dėl MEILĖS. Ir kai Jėzus sako: „Bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsitė“ (Lk 13, 3) - tai šiuo pasakymu Jėzus aiškiai stabdo mumyse bet kokios formos paslėptą piktąžiugiškumą dėl kitų sielvartų ir nelaimės. Nešiodami vieni kitiems paskalas, perpasakodami būtus ar tariamus nutikimus, esame panašūs į lauko žvėris, kurie randa maitą, bet niekada nepasisotina, nes žvėrių taip daug, o ēdalo taip mažą... Manau, mielas skaitytojai, į klausimą, - ar Dievas baudžia, ar Dievas myli - šio sekmadienio Evangelijos sodininko lūpomis randame aiškų atsakymą Jėzus palyginime.

Dažnai žmogus esti lyginamas su medžiu. Medžiui kaip ir žmogui svarbiausia - meilė, tikėjimas ir dėmesys. Kai vynuogyno savininkas lyg ir teisėtai sodininką bara už nevaisingą figmedį ir alinamą žemę, sodininko žodžiai: „Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu. Rasi jis dar duos vaisių.“ (Lk 13, 8 - 9), - mums primena, kad Dievo planas žmogui yra GYVENIMAS, bet ne mirtis, MEILĖ, o ne baumė.

Didieji mažųjų klausimai, į kuriuos atsako

kun. Antanas Saulaitis

Kaip atrodo dvasios? ir kiti didieji mažųjų klausimai, į kuriuos atsakė kun. Antanas Saulaitis, SJ.- Vilnius: Tyto alba, 2009. 228 p.

Kunigas, jėzuitų vienuolis Antanas Saulaitis, SJ, gimė Lietuvoje, vaikystę ir jaunystę praleido Amerikoje, ilgus metus dirbo misijoje

Brazilijoje. Atkūrus Nepriklausomybę, grįžo į Lietuvą, o dabar vėl gyvena ir dirba JAV.

„Kaip atrodo Dievas?“, „Ar kiekvienas žmogus turi savo Angelą Sargą?“, „Ar vienuoliai ir kunigai vasarą irgi atostogauja prie jūros?“, „Ar tikrai Kalėdų Senelis negeriams vaikams per Kalėdas neatneša dovanų?“, „Ar tiesa, kad Kūčių naktį prakalba gyvūnai?“, „Kas gyvena anksčiau: dinozaurai ar Adomas ir Ieva?“

Lietuvybė ir nuobodybė neatsiejami?

(Atkelta iš 1 psl)

Newhamo meras. Šiomet toje pačioje saleje irgi lietuviškas, bet kitokio pobūdžio renginys- grupės „Pikaso“ ir Viktorijos Perminaitės koncertas, skirtas Valentino dienai. Tiesa, „Pikaso“ vyrukai, kurie pripažino, kad jie kaip niekas kitas tinka Valentino dienos šventei, nes net 99 procentai jų dainų yra apie meilę, sakė, kad lietuviškai atliekamos jų dainos klausytojams turėtų sužadinti ir patriotinius jausmus. Atlikėjai aplankė ne tik Londoną - jų klausytis galėjo ir Peterborougho ir Dublino lietuviai. Atlikėjai džiaugėsi, kad publika buvo labai šilta. „Gerbėjos lydejo iki automobilio, daug autografų... visi prašo. Koncerte jautėmės kaip Lietuvoj, tik išėjus į gatvę jauti, kad yra skirtumas, aplinkui daug nelietuviškai kalbančių...“

- O kokie jausmai apima, kai dainuojat lietuviškai tiems emigrantams, kurie juk ir apie Lietuvą kai kada blogai atsiliepia?

- Mes nekalti, kad blogai kalba. O jei taip kalba - dalis tiesos čia yra, bet mes to nesureikšminam, to atitrūkimo tarp lietuvių čia ir lietuvių Lietuvoj nėra didelio.

- Bet kažkoks plyšys egzistuoja, ar išvis jokio skirtumo?

- Tik nedidelis akcentas...- nuo atsakymo juokais išsisuka „Pikaso“ vaikiniai.

Įdomu tai, kad šį V. Perminaitės ir grupės „Pikaso“ koncertą organizuoti ėmėsi angliška renginių organizavimo bendrovė „Events4you“. Šios idėjos iniciatorė Austėja Paulauskaitė sakė, jog ji seniai svajojo organizuoti lietuviškus renginius. „Norėjau, kad lietuviški muzikos renginiai būtų rengiami kokybiškai ir skatinau bendrovę, kurioje dirbu, kad reikia pradėti tai daryti. Su „Events4you“ dirbu jau penkti metai. Teko dirbti su garsiomis Anglijos ir tarptautinėmis grupėmis, organizuojame atlikėjų turus ir Anglijoje, ir tarptautiniu mastu, ir taip atsirado patirtis, kontaktai, ir visa tai noriu panaudoti pristatant lietuviškas grupes Anglijoje. Dabar turime planų išplėsti veiklą su lietuvių grupėmis,

kad kasmet galėtume organizuoti kokius 4 didelius koncertus Anglijoje gyvenantiems lietuviams“, - pasakoja A. Paulauskaitė, džiaugdamasi, kad publikai šis renginys patiko.

Galbūt galima tikėtis, jog ateis laikas, kad dideliu lietuviškų muzikos grupių koncertus organizuoti bus patrauklu ne tik meilės dienų, bet ir valstybiškai svarbių švenčių progomis.

Kaip įveikti nuobodybę?

Pastaraisiais metais susidaro įspūdis, jog daugeliui lietuviškumas ir nuobodybė atrodo neatsiejami dalykai. Nemažai žmonių, paklausti, kaip minės Vasario 16-ąją, atsakydavo, kad nelabai turi laiko ar kad nežino, kas vyksta. Dar kiti minėjo, kad pernai ar užpernai buvę minėjime ir kad visą laiką tas pats. Ką darysi, kad Lietuvos Nepriklausomybės diena pateko į švenčių rinkos katilą ir nuoširdžiai pamilta gali tapti nebent tada, kai ras būdą, kaip tapti patrauklia.

Ar įmanoma rasti būdų Vasario 16-ąją švęsti smagiai, kad noras ją minėti būtų labiau stiprus nei Užgavėnių blynų ar kinų naujmetinio parado pagundos? Bent kiek demokratiškesnė, labiau susiejimą ir bendravimą, o ne minėjimą akcentuojančią nepriklausomybės šventės formą bando išrasti Anglijos lietuvių jaunimas. JKLJS paraginti lietuvičiai šiemet Vasario 16-ąją švęsti renkais net dešimtyje Anglijos miestų. Visi jie renkais tą pačią dieną, būtent vasario 16-ąją, suradę vietą, kur galima susiburti ir kartu praleisti lietuvišką vakarą. „Studentai universitetuose gavo patalpas, tie, kas tokių galimybių neturi - renkais baruose. Londone mės jau treči metai renkamės bare, kur galim nemokamai gauti patalpas, ir organizuojam lietuviškas viktoriną. Be to, kviečiame, kad žmonės ateitų pasipuošę kokia nors lietuviška detale ar tautiniu drabužiu“, - apie paprastą, bet patrauklų Britanijos jaunimo sumanymą pasakoja JKLJS tarybos narys Karolis Adomaitis.

Jis teigia, kad jam pačiam, nesvarbu, kur jis tuo metu būtų, asmeniškai svarbu paminėti Lietuvos nepriklausomybės šventę, o ir pasitikrinti, ką prisimena ir kiek jau pamiršo apie Lietuvą, - visiems smagu ir įdomu.

Knygelėje „Kaip atrodo dvasios? ir kiti didieji mažųjų klausimai, į kuriuos atsakė kun. Antanas Saulaitis, SJ“ vaikai ras atsakymus ne tik į šiuos, bet ir į daugybę kitų klausimų, kuriuos atsiuntė jų bendraamžiai - žurnalo „Bitutė“ skaitytojai. Kunigas Antanas Saulaitis į visus mažųjų klausimus, kad ir kokie jie sunkūs, keisti, nepatogūs, atsako ne tik išmintingai, bet ir linksmi. Jis nuolat pokštauja ir stengiasi, kad skaityti nebūtų nuobodu. Be to - ir tai labai svarbu - jis niekada negąsdina, negrasina ir nebara, nes tiki, kad blogų vaikų nebūna, ir tik kartais pataria, kaip jiems tapti dar geresniems.

Panašių klausimų kyla ne tik vaikams, juk apie tikėjimą ne tiek daug ir žinome... Ši knygelė pamokys tėvelius, senelius, mokytojus, kaip kalbėtis su vaikais, kaip sudėtingus dalykus paaiškinti suprantamai ir nesupaprastinti, kaip atsakyti į sunkius vaikų klausimus - nemeluojant ir neišsisukinėjant, bet ir negąsdinant.

Ar tikrai Kalėdų Senelis negeriams vaikams per Kalėdas neatneša dovanų? (Povilas iš Kretingos r., 7 metai)

Nesirūpink, Povilai, nėra negerų vaikų. Yra tik labai geri vaikai, bet kartais negerai elgiaisi (ir tada atsiprašo).

Ar Dievas pavargsta nuo mūsų prašymų? (Veronika)

Aš manau, kad Dievui sunkiausia vakare, kai visi žmonės meldžiasi. Tada Jám reikia išklausyti labai daug maldu. Nemanau, kad Dievas pavargsta, bet maldu linija dažnai būna užkimšta. Tai gal Jis būna užimtas? Ne, užimtas nebūna, tik Jis kai kada atsako ne iš karto. Jis atsiliepia į mūsų malda, kada nori, todėl kartais mums gali atrodyti, kad surinkome ne tą numerį. Bet reikia laukti, ir sulauksi Jo atsakymo.

Ar Angelas Sargas gali apsaugoti ne tik savo globotinį, bet ir kokį kitą žmogų (jeigu paprašo)? (Ugnė)

Manau, kad yra neatsargių vaikų, kuriems gali prireikti dviejų Angelų Sargų, nes vienas pavargta. Dievas viską daro, kad mums padėtų ir mus globotų, Jam talkina angelai. Jie mato Dievo veidą ir mums padeda būti teisingiems ir maloniems, gražiai elgtis ir gerai mokytis.

(Bus daugiau)

TĒVIŠKĒS AIDAI ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Augustine, email: mgestautas@hotmail.com, tel. 03-93649744

Prenumeratos kaina metams - Australijoje \$50, užjūryje \$A100.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratos paskiria auką, ir kurie nepamiršta Tėviškės Aidus savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautas ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu „Tėviškės Aidai“. (Please write cheques in name of "Teviskes Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožūra.

GINTARO ŠALIES STEBUKLAS PASIKARTOJO

Edmundas Simanaitis

Po trečiojo Abiejų Tautų Respublikos pasidalijimo Lietuvos etninės žemės atiteko Rusijos imperijai. Po 123 metus trukusios valstybinės nebūties, lietuvių tautos valia 1918 m. vasario 16d. buvo atkurta Lietuvos Nepriklausomybė (I LR). Iki tol Pietų kaimynas Lietuvą laikė tik Žečpospolitos dalimi, Rytinis - teisėtu grobiu, įvardytu kaip Rusų imperijos Šiaurės Vakarų kraštas, o Vakarinis reiškė teritorinių pretenzijų.

Šių metų kovo 11-ąją sukanka 20 metų Vasario 16-osios Respublikai (II LR), atkurtai po pusę amžiaus trukusios sovietinės okupacijos. Tai itin reikšmingas jubiliejus. Nepretenduojant į akademinį tikslumą, verta paminėti Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios Respublikų kai kuriuos faktus ir gyvenimo pokyčius, įvykius per praktiškai tokios pačios trukmės laiko tarpinį.

Vasario 16-osios istorinė reikšmė

Nepriklausomybę atkūrė „Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamas pripažintąja tautos apsisprendimo teise ir Lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu.“ Atkurtą valstybingumą ginėliu gynė savanoriai nuožmūs kovose su lenkais, bolševikais ir bermontininkais. Deja, lenkai sulaužę Suvalkų sutartį, užėmė sostinę ir Vilniaus kraštą. Ši skaudi laikina netektis nesužlugdė valstybės atkuriamojo darbo. Jis entuziastingai vyko visose valstybės ir visuomenės gyvenimo srityse. Lietuvių žurnalistas ir rašytojas Bronys Raila šį valstybės atkūrimo ir tautinės savimonės brėdimo periodą ne be pagrindo pavadino „Gintarinės šalies stebuklu.“

1921m. - Kaune buvo atidarytas Karo muziejus, tapęs vertingų eksponatų ir meno kūrinių kaupimo vieta. Po metų Kaune atvėrė duris Lietuvos universitetas, kuriam 1930 m. buvo suteiktas Vytauto Didžiojo vardas. Ambasadorių konferencija 1923 m. pripažino Lietuvai sukilėlių išlaisvintą Klaipėdos kraštą. Ypač teigiamą postūmį ekonomikoje, verslo srityje davė kun. M. Krupavičiaus įgyvendinta žemės reforma. Lietuva galėjo savo pasiekimais lygintis su Danija ar Suomija. Lietuvos kariuomenė tapo labai veiksminga pilietišku mokykla. Ypatingas dėmesys buvo skiriamas tautinei kultūrai, švietimui, mokykloms. Šeimos stiprinimo ir jaunimo auklėjimo baruose Katalikų Bažnyčios ir Valstybės pastangos buvo itin ženklios ir vaisingos.

Laikinoji sostinė ir pilietinė visuomenė

Kaune veikė Muzikinis teatras. Jame 1920 m. gegužės 15 d. pradėjo darbą Steigiamasis Seimas. Agresyvieji kaimynai laikėsi Stalino-Hitlerio 1939 m. slaptojo suokalbčio. Nukariavus Lenkiją, Raudonoji armija 1940m. okupavo Lietuvą ir kitas šalis. Po dvidešimties metų, būtent, 1940 m. liepos 21 d. minėtame teatre, buvo suvaidintas pagal Maskvos juodąjį scenarijų Liaudies Seimo spektaklis - Lietuva buvo paskelbta sovietine socialistine Respublika. Spektakliui dirigavo Kremliaus emisaras V. Dekanozov. Pagal tą patį scenarijų tuo pačiu metu ir tokie pat spektakliai buvo suvaidinti Rygoje ir Taline. Tik dirigantai buvo kiti, bet visi iš Maskvos.

Tačiau pats reikšmingiausias I LR pasiekimas - laisvė per du dešimtmečius buvo išugdyta brandi pilietinė visuomenė. Okupantas šio lietuviško pilietinio kapitalo net per pusę amžiaus nepajėgė sunaikinti.

Atkurti teisinį, politinį, kultūrinį savarankiškumą!

Sovietmečiu visi gamybiniai planai buvo sistemingai viršijami, tačiau trūko visko, visur ir visada. Kompartijos vairojama komandinė ekonomika buvo neįgali konkuruoti su demokratijos pasaulio šalių verslo ekonomika. Po diktatoriaus Stalino mirties, kontrolės varžtai buvo šiek tiek atleisti. M. Gorbaciovą paskelbtoji Perestrojka atrišo žmonėms liežuvius. Lygia greta laisvėje viešojo minčių raiška. I LR Nepriklausomybės metu teigiama patirtis natūraliai žadino žmones viltį atgauti laisvę ir imtis atkuriamojo darbo.

Prisidengdami Perestrojka šviesuomenės atstovai susibūrė I Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdį, veikiai tapusį Lietuvos Sąjūdžiu (LS). Vertas dėmesio 1989 m. vasario 15 d. Kaune surengtas Vasario 16-osios šventinis minėjimas, kuriame pirmą kartą atviru tekstu buvo paskelbtas Sąjūdžio svarbiausias siekis - atkurti Lietuvos teisinį, politinį, kultūrinį savarankiškumą, pabrėžiant, kad 1940 metais I LR buvo okupuota ir aneksuota, tačiau, tarptautinis Lietuvos Nepriklausomybės pripažinimas nenustoję galios. Kalbėtojai tuomet visapusiškai svarstė ko reikėtų imtis *Laisvei atkurti.*

Veiksniai įtakojusieji Sąjūdžio veiklą

LS vadovybei kėlė pagrįsto nerimo Maskvos sprendimas spartinti sovietų prezidento rinkimą, dėl ko skubiai buvo šaukiamas neeilinis liaudies deputatų suvažiavimas Maskvoje. Lietuva negalėjo tikėtis iš užsienio realios paramos nei energetiniais ištekliais nei pramonės gaminiais. Atsižvelgiant į Kremliaus šeiminko pradėtos Perestroikos eigą, teko balansuoti Sąjūdžio politinę veiklą ant jautrių moralinio pobūdžio svarstyklių. Šis bandymas puikiai pavyko. Sąjūdininkai, tapę Parlamento nariais, atliko žygdarbį svetimos kariuomenės užtvindytame krašte.

Štai ką rašo buvęs vienas iš LS lyderių, pirmasis Antrosios Respublikos vadovas prof. Vytautas Landsbergis: „Aplink virė europiniai pokyčiai - Lenkijos ir Čekoslovakijos taikios revoliucijos, Baltijos kelias, išardyta Berlyno siena, - o visų jų fone brendo unikalūs politiniai teisiniai sprendimas Maskvoje. Unikalus tvardė, kad žlunganti SSRS, vos porai metų belikus ligi galutinio iširimo, pasielgė... teisingai! Stalino-Hitlerio 1939 m. sąmokslas dokumentai gavo tinkamą teisinį ir moralinį įvertinimą, buvo net formaliai panaikinti kaip beverčiai nuo pasirašymo momento.“ (2009-12-24 *Bernardinai.lt*)

Išėivijos pozicija aiški ir bekompromisų

Lietuvos diplomatas, reikalų patikėtinis Vašingtone Stasys Lozoraitis nebuvo patyręs sovietinės okupacijos suvaržymų, persekiojimų, tačiau jis organiškai atmesdavo viską, kas buvo susiję su Lietuvos Nepriklausomybės naikiniu ir niekinimu. Jis siūlė pirmiausia „išėiti iš okupanto primestų struktūrų ir galimai greičiau pakeisti jas

Kovo 11-oji Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena

Mieli ir brangūs Lietuvos žmonės,

Tautietės ir tautiečiai,

Nuoširdžiai sveikinu visas lietuvių bendruomenes, šeimas ir kiekvieną iš Jūsų su išskirtine istorine švente - dvidešimtosiomis Nepriklausomybės atkūrimo metinėmis.

1990-ųjų Kovo 11-ąją paskelbtas Aktas tapo lemtingu slenkščiu, kurį perėjus, laisvė iš didžiausios vilties mums tapo didžiausia galimybe. Galimybe gyventi dorai ir teisingai, galimybe patiems tvarkyti savo gyvenimą, galimybe atsiverti pasauliui ir priimti pasaulį savo laisvoje valstybėje.

Lietuva džiaugiasi ir didžiuojasi tais, kurie garbingai ir kūrybiškai šia galimybe naudojami - augindami vaikus ir dirbdami savo kasdienį darbą, siekdami mokslo ar sporto laimejimų, tęsdami gimtosios kultūros ir meno kūrimą, garsindami tėvynės vardą. Ir kartu Lietuva visada laukia grįžtant savo sūnų ir dukterų, šiandien gyvenančių svetur. Kad ir kur Jūs nuvedė likimas, kad ir kokioje valstybėje šiandien Jūs dirbate savo darbą ar gyvenate su savo šeima, kviečiu visada prisiminti: Jūsų šaknys - čia, Lietuvoje. Čia tikstantmieji Jūsų tėvų ir protėvių žemė, čia Jūs visada esate ir būsite labiausiai laukiami, čia reikalingiausias Jūsų rankos ir širdys.

Tad dar kartą nuoširdžiai sveikinu su švente visus, kurių mintys ir širdis šiandien - kartu su Lietuva, su Jos istorija, su Kovo 11-ąja. Kuo geriausias Jums kloties kuriant savo, savo tautos ir savo valstybės gyvenimą, kuo tvirtiausias Jums tikėjimo Lietuva!

Nuoširdžiai Jūs Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkė, Irena Degutienė

TRUMPOS PASAULIO ŽINUTĖS...

KRAŠTAS SPRENDŽIA SAVO TEISES

Italijos konstitucijos teismas paskelbė sprendimą, kad Italijos teisė turi viršenybę prieš Europos Žmogaus teisių teismą. Lapkričio mėnesį EŽTT įsiutino Italiją, liepdamas pašalinti iš mokyklų kryželius. (Iš kelių teisėjų viena buvo iš Lietuvos).

PRIE KO EINA PASAULIS...

Britanijos mokytoja Olive Jones, 54, už prašymą pasimelsti už sergantį leukemija mokinį buvo atleista iš darbo. Ji lanko namuose ir moko matematikos sergančius mokinius. Kai lankant sergančią mergaitę ji pasiūlė jos motinai pasimelsti už dukros sveikatą. Bet šeima buvo netikinti. Jones sakė, kad pasiūlymas pasimelsti buvo traktuotas kaip kriminalinis aktas. Ji bijo, kad su tokiu įrašu nebegaus darbo. 14 m. mergaitės tėvai Paddy ir Stephanie Lynch sako, kad mokytoja Jones paliko jų vaiką „traumuotą“.

PIRMOJI ŠVENTOJI AUSTRALIJOJE

Popiežius Benediktas XVI nudžiugino Australiją, paskelbdamas, kad spalio 17 d. Mary Mackillop taps pirmąją Australijos šventąja.

Ji buvo paskelbta palaikintoji Popiežiaus Jono Pauliaus II 1995 m. Picton miestelio gyventojams tai yra maloni žinia, nes Jinai Pictone ir Camdene prieš 100 metų yra įstegusi mokyklas, kurios veikia dar ir šiandiena.

Vienuolės geri labdariniai darbai yra plačiai žinomi. Ji įsteigė Šv. Juozapo vienuolyną, Australijos provincijose kūrė mokyklas, teikė pagalbą benamiams ir badaujančiams.

Tai viena žinomiausių šio krašto pionierių, gyvenusi tarp 1842-1909.

Lietuvė Airijoje pardavė 1,5 metro plaukus, kad gautų pinigų grįžti į Lietuvą

58 metų Airijoje viešinti lietuvė iš Vilkaviškio tapo interneto portalų žvaigžde, kai vienoje Dublino kirpyklų nusikirpo žemę siekiančius plaukus, pranešė *Herald.ie*. Violeta Šalaševičienė pažadėjo savo ilgus plaukus parduoti interneto aukcione „eBay“, taip siekdama gauti pinigų, kad galėtų sugrįžti į Lietuvą. Moters plaukų ilgis siekia 1,52 metro. V.Šalaševičienė, kuri per visą gyvenimą kirposi vos 10 kartų, teigė esanti patenkinta savo trumpų plaukų šukuosena.

Londono žinios

naujomis“. Jo tvirtu įsitikinimu „sovietinė Lietuva“ turėjo būti išbraukta iš visų konstitucinių dokumentų ir kitų teisės aktų, pavyzdžiui, „LTSR AT“ turi būti pervadinama į „LR AT“. Jis tikėjosi, kad nutraukus sąsajas su sovietinėmis struktūromis, bus priartėta prie pagrindinio siekio - Vašingtonas pripažins atkurtą Lietuvos Nepriklausomybę.

Rūpėjo gyvybinis istorinio teisingumo klausimas

Maskva rengėsi Aukščiausiam sovietė skubiai svarstyti išstojimo iš SSRS tvarką. Tikriausiai tokiu būdu norėta sukurti papildomą „teisinę“ kliūtį, kuri trukdytų sovietinėms respublikoms ištrūkti iš naujo. Vakarų didieji politikai, pasibaigus šaltajam karui, buvo linkę palaikyti Gorbaciovą propaguojamą taikią, kompartijos vairojamą Perestroją. Atkuriamasis Seimas, kuriame daugumą sudarė sąjūdininkai, nedelsė ir 1990m. kovo 11d. priėmė Aktą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo: „Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, reikšdama Tautos valią, nutaria ir iškilmingai skelbia, kad yra atstatomas 1940 metais svetimos jėgos panaikintas Lietuvos valstybės suverenų galių vykdymas, ir nuo šiol Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė...“

Saugios sienos, o viduje darbu per akis

I LR metais Lietuva gyveno ir kūrė prašieptų nasrų apsuptyje. To meto sąlygomis vargu ar galima buvo rasti priimtina išėitį pakibusių grėsmių akivaizdoje kaip atremti ar sutramdyti agresorių. II LR padėtis šiuo požiūriu skiriasi iš esmės: Lietuva tapo NATO nare 2004 kovo 10d. o po mėnesio buvo priimta į Europos Sąjungą. Valstybės sienų saugumas turi patikimą garantą. Tačiau agresijos pavojų galėtų pašalinti tik Rusijos demokratai. Vidaus reikaluose tvarkytis sekasi ne taip sklandžiai kaip I LR metais. Lietuva nepatyrė išlaisvinamosios okupacijos, o posovietinės visuomenės sveikėjimas vyksta lėčiau nei buvo tikėtasi. Tačiau tai neduoda pagrindo nusiminti. Svarbiausioji oras ir laisvo gyvenimo sąlyga buvo pasiekta nelengvai. Belieka darbuotis ir džiaugtis - Gintaro šalies stebuklas pasikartojė!

Rekolekcijas Melbourne

Šiais metais, Gavėnių rekolekcijas Melbourne lietuvių parapijai pravedė kunigas Hermanas Šulcas iš Ruandos/Vokietijos/Lietuvos. Tai kun. Šulco trečias apsilankymas Australijoje. Rekolekcijos įvyko Melbourne Lietuvių Namuose šestadienį, vasario 27-tą dieną. Jis atskrido iš Tasmanijos, aplankęs lietuvius.

Šv. Mišių pradžioje kun. Šulcas save prisistatė. Jis 41-eri metai einantis kunigo pareigas. Iš siūlomų darbo vietų Indijos, Haiti arba Ruandos, jis pasirinko Ruandą Afrikoje. Pamokslu metu, pasidalinant mintimis apie tos dienos Evangeliją, kun. Šulcas su humoru perdavė pavyzdžių iš jo gyvenimo ir darbų, įskaitant kaip žmogus gali atleisti net

bjauriems savo priešams (pvz Ruandoje po karo). Po šv. Mišių, paklaustas parapijiečio: - kodėl kunigas anksčiau su humoru nepamokslavo? Jis atsakė: - trečią kartą Melbourne ir jūs man dabar pažįstami ir aš jūsų nebijau! Klausytojai nusisypsojo. Šv. Mišių metu skaitymas atliko Rūta Kenny, Tikinčiųjų Maldą perskaitė Linas Kaladė, giesmės pravedė Parapijos choro vadovė Zita Prašmutaitė. Po šv. Mišių, kas norėjo galėjo eiti išpažinties pas kun. Šulcą arba Melbourne kleboną Algį Šimkų.

Šv. Mišių vieta su altoriumi paruošė darbščios parapijietės: Danutė

Levickienė ir Stefa Simutyte. Jauni vyrai parapijiečiai sudėjo stalus po šv. Mišių. Suneštines vaišes koordinavo R. Kenny, S. Simutyte ir D. Levickienė. Jeigu ką praleidau šiam aprašyme, - atsiprašau. Parapijiečiai yra visiems dėkingi už rūpestį.

Po Rekolekcijų vyko suneštines vaišes. Pradžioje vakarienės, Sofijos Muceniekienės raginimu, buvo dar kartą rinktos aukos paremti kun. Šulco veiklą su jaunimu Ruandoje ir Lietuvoje. Buvo surinkta \$565 (ši suma yra virš kiek buvo suaukota rinkliavai šv. Mišių metu). Aukotojai buvo: \$200 - Anon.; po \$50 - G. Baltutyte, S. Muceniekienė, I. Sarapinienė ir Vaičiulių šeima; po \$20 - L. Kaladė, D. Linykienė, Z. Prašmutaitė, A. Vaitiekūnas, ir Anon (4); \$5 - M. Saženienė. Kun. Šulcas visiems

Sydnyje vas. 16-tos vakarienės metu, kunigas H. Šulcas sutiko ALKF pirmininkę B. Kymantienę (kairėje) ir "Tėviškės Aidų" redaktorę M. Augustinienę.

padėjo už finansinę paramą jaunimui ir jo darbams.

Rekolekcijos toliau nesitęsė, kadangi sekmdienį buvo šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčios 110 metų šventė su šv. Mišiomis. Tą dieną meldėmės su kitų tautybių katalikais. Kun. A. Šimkus su kun. H. Šulcu ir kitu svečiu iš Montrealio Kanados kunigu (Nukelta į 5psl)

Vegetarų suvažiavimas

Atgimimo aušroje, prasidėjus persitvarkymui, judant sąjūdžiui ir kilniems patriotiniams jausmams, spauda pranešė, kad Estijoje rengiamas Tarybų sąjungos vegetarų suvažiavimas, kuriame gali dalyvauti visi norintys. Iki to laiko niekas nekviestas į jokių suvažiavimų nenuvažiuodavo, o vegetarizmas netgi prieštaravo generalinei partijos linijai. Atsispirti smalsumui nesugebėjau. Kartu su ketvertu tokių pat Lietuvos smalsuolių atsidūrėme Estijos viešbučio kieme. Mus pasitiko dvi rožančiais apsikabinėjusios vegetarės, kas reikšė, kad broliška respublika link nepriklausomybės juda sparčiau už lietuvičius. Visada taip. Estai su latviais panaikindami baudžiamą visų penkiasdešimtmečių aplenkė, tačiau baudžiamą įvedant, turbūt, mes juos pralensime.

...Pavasarij viešbučio kiemo patvorėje iš žemės lindo dilgėlės. "Pasipylę" iš kambarių, džiaugsmingai spygudami, vegetarai skynė dar gležnus lapelius ir patrynę tarp delnų, valgė. Pabandžiau. Nepatrinti, nudilgę lūpas, lapeliai prajuokino vegetarus ir padėjo įsigyti draugų. Artimiau su jais susipažinusi, ėmiau klausinėti, kodėl jie tapo vegetarais. Kalbintieji prisipažino, kad prieš jais tapdami sirgo sunkiomis lėtinėmis ligomis, kurias nugalėti ar sumažinti, padėjęs vegetarizmas. Liesa, kaip medinis pinokis, vertėja suomė, kalbanti keliolika kalbų, tvirtino jau dešimtį metų vegetarizmo pagalba sėkmingai kovojanti su išsėtine skleroze. Ši neišgydoma, sunkų invalidumą sukelianti liga, priskiriama nervų ligai. Suomė tvirtino, kad tai alerginis susirgimas. Jos netenkinu valgkykloje teikiamas vegetarinis maistas. Valgė tik iš savo tėvynės atsivežtus grūdus, o vakarais ir rytais, keistokai pasirangiusi, pastovėdavo ant galvos.

Konferencijos salėje šalia manęs sėdėjęs gydytojas iš Maskvos sudėtingais rankų mostais vaikė prie mudviejų slenkiančius kažkokius juoduolius, o nuo savo ir mano peties braukė (kaip vėliau sužinojau), lervomis vadinamas nesubrendusias dvasias. Tai mane nuągdino. Pamaniau, kad kaimynas išprotėjęs. Tačiau užlipęs į tribūną jis paskaitė visai protingą paskaitą ir kartu su šešiamet dukryte, parodė auditorijai vertingus gydomuosius pratimus.

Po lervomis apsesto gydytojo, į tribūną pakilusi liekna maskvietė papasakojo apie ją kamavusias sunkias ligas. Padejėjusi dėl praicytę patirtų kančių, kurios atsirado dėl pasislinkusių stuburo slankstelių, moteris pradėjo garbinti Japonų mediciną ir ypač jų filosofą profesorių Kacudzo Niši. „Jo patarimai ir mokslas sugražino man sveikatą ir darbingumą“ - tvirtino parodžiusi lengvus, nesudėtingus gydomuosius savo dievinamo

Filomena Taunytė

mokytojo pasiūlytus pratimus. Jos iš akių nebepaleidau. Moteris, su risišku nuoširdumu (kurio vertėtų ir mums pasimokyti) paaiškino ko nebuvau supratusi ir padovanojo išgerto japono knygelę. Išgirdusi mano būgštavimus dėl suolo kaimyno gydytojo psichikos, pralinksmejo.

- Tai Jurij Stepanovič. Kartu atvažiuovome. Labai protingas, apsiskaitęs gydytojas. Šizofrenijos atsikratė vegetarizmo dėka, - paaiškino. Tačiau liga jį susiranda, užkietėjus viduriams. Matomai taip atsitiko pasikeitus dienotvarki. Bijoti nereikia. Jis žino, kad jokių lervų ir juodulių nėra, tačiau šitokie judesiai apie kuriuos pasakojate, gydytojui padeda nusiraminti ir visokios lervas bei juodulius pradingsta. Panašių regėtojų, girdėtojų bei mosikuotojų toje auditorijoje mažiausiai ketvirtadalis. Jiems visiems padėjo vegetarizmas. Mano išgelbėtojo knygelėje rasite ir apie šiek tiek kitokį šizofrenijos gydymą.

-Bet kuo jūs sirgote? - klausiu. - Nejaug mūsų medicina tokia bejėgė, kad, be japonų filosofo, nesugebėjo suteikti pagalbos.

-Stengėsi, bet buvo užmiršę, kad žmogus turi stuburą - gyvybės kelią, - aiškino pašnekovė. - Mūsų kūno ir sielos vadovės smegenys, per savo tarnus nervus, stuburo keliu, siunčia įsakymus ir perspėjimus visiems mūsų organams. Jie gydė tai kuo skundžiausi: kepenis, inkstus, skrandį, žarnyną. Ten nieko bausaus neradę, įtarinėjo, kad esu beišprotėjanti isterikė, bet nepagalvojo kad mano ligos priežastis pasilinkę stuburo slanksteliai.

Mano „garbinamas“ japonas pataria didžiausią dėmesį skirti susirgusio žmogaus stuburui - vieškeliai“, per kurio atsišakojimus nervais į visus organus siunčiami įsakymai reikalingi gyvybės ir sveikatos palaikymui, bei normaliai organų veiklai. Visose pasaulio šalyse rasime posakių rodančių stuburo svarbą. Sulaužius armijos stuburą pralaimėjimas nebeišvengiamas. Sulaužius partijos stuburą, ji nebeatsigauna. Kaklo srityje perlaūžus žmogaus stuburą, lieka tik supratimas, kad buvai vaikščiojančiu žmogumi, kuriuo nebebūsi, nes nebeatstatomai sunaikintas tavo gyvenimo vieškelis ir jau nebegalėsi ir nebegalėsi pajudinti nei rankų, nei kojų. Mano stuburui prireikė nedidelio remonto. Apie tai papasakojau ir parodžiau, kaip prie tokių ligų gydysis.

(Bus daugiau)

Meškučių saulė virš Australijos

Justinas Sajauskas, Marijampolė

Žingsnelis į šalį: ar vien pinigai buvo kalti? Gerokai apirusėjusiai, gal net tame pačiame Sibire gimusiai Švirmickaitei kažin ar buvo prie širdies vyro pabrėžtinas lietuviškumas, rašinėjimas į draudžiamąją spaudą ir avantiūrizmą dvelkiantys ateities planai. Ar nebus tie arkliai tik pretekstas išsikirti?

Kaip ten bebūtų, šeimyninio gyvenimo laivui sudužus, Jonas išsikepurnėjo į lietuviškąjį krantą ir ėmė žvalgytis naujo veiklos baro.

Sena tiesa: kas ieško, tas randa. Galutinai atpratęs nuo žagrės, buvęs amerikonas bei sibiropikas įsirašė į Felikso Vitkausko krautuvę ir netrukus privedė ją prie bankroto. Atsiveikinęs su savininku - atleisk, nepavyko - Jonas Čėsna mėgino tokiu pat būdu pavadovauti svaينو Antano krautuvelei, bet šikart laiku buvo sustabdytas. Neturėdamas iš ko grąžinti savo skolų, Jonas pasuo lėje susirado gerokai aprintą kelionmaišį ir dar kartą patraukė į Irkutską. Nuvažiuavo, pasišaukė po pažįstamas gatves... Niekur nepritapęs, tais pačiais 1897-aisiais grįžo. Kol amžinasis nenuorama baldėsi Transsibiro magistrale, Lietuvoje žandarai susekė „Sietyno“ draugiją.

Pasak Vinco Bielskaus, tai atsitiko po to, kai kontrabandininkas Marcinkus iš Ožkasvilių, norėdamas užimti pašto vežėją Jurgį Lietuvininką, parveždavusį iš Vilkaviškio lietuviškos spaudos. Per kitą pas J. Lietuvininką buvo aptiktas Prano Matulaičio laiškas su kelių sietyniečių pavardėmis.

Plačiau „Sietyno“ bylos pradžia aprašyta viename kairiųjų leidinyje: 1897 m. vasario 2d. Marijampolėje valstietis Andrius Marcinkevičius atnešė policijai lietuvišką kalendorių, kuriame buvo priešingo valdžiai turinio straipsnis, ir pasakė, kad tą kalendorių jįsai pirkęs pas valstietį Adomą Smolenskį, škaplierininką prie šventoriaus.

Patrauktas tarymų kaip kaltininkas, Smolenskis prisipažino kaltu platinime ir pardavinėjime kelių uždraustų lietuviškų leidinių ir parodė, kad tuos raštus jįsai pirkęs pas kromininko (pašto vežėjo - Jurgio Lietuvininko žmoną - Petronėlę Lietuvinkienę.

Prasidėjo kratos ir suėmimai. Vienas pirmųjų Kalvarijos kalėjime atsidūrė neseniai iš Sibiro grįžęs Jonas Čėsna.

Laisvėje likę knygnešiai nenuleido rankų. Sietynietis Juozas Akelaitis prisiminė, kad, žandarų viršininkui A. Vonsiackiui likvidavus „Sietyną“, laisvėje pasilikę sietyniečiai, norėdami parodyti, jog jų byla dar nebaigta, Liudvinavo, Kalvarijos ir Marijampolės apylinkėse platino atcarinius atsišaukimus. Juos bėmėntant ir bekljuojant prie medžių, naktimis tekdavę sukarti iki trisdešimties kilometrų.

Juozas Akelaitis prisiminė tarp kitų klijavęs ir atsišaukimą „Broliai ir seserys, nepasiduokime maskoliams“.

Kitame Marijampolės krašte su tokiais pat atsišaukimais plūkėsi Ignas Čėsna iš Būdviečių. Po daugelio metų aprašinėdamas šitą savo žygi, jis prabilo tikro menininko žodžiais.

Aš maži dalyvavau (veiksmuose) prieš buriokių valdžią, - rašė I. Čėsna, - skaitydavau ir platindavau uždraustus lietuviškus laikraščius, lipdydavau ant stulpų atsišaukimus. Vieną kartą nuo lipdymo ant plento liko daug atsišaukimų, tai aš be jokio veikėjo įsakymo užlipdžiau skersai už Šešupės vedantį kelią į Šunskus. (Plūšau) drauge su bernu Jonu Zorska, kuris jau buvo mano plalavintas. Tuomkart pradėjo labai bartis perkūnas. Zorska sako:

-Eime į pakraušį, nes kai perkūnas užtrenks prie medžio belipdant, tai radę žmonės sakys, kad Dievas nuobaudė šiuos cicilikus.

(Pabaiga)

Rekolekcijos Melbourne...

(Atkelta iš 4 psl)

Iš kairės kun. A. Šimkus ir kun. A. Volskis. "Dievo berniukai" - svečias ir L. Kaladė.

Aloyzu Volskiu, dalyvavo bendrose iškilmingose šv. Mišiose su bažnyčios klebonu Father Max Polak ir vyskupu Peter Elliott.

Po sekmadienių šv. Mišių kun. Šulcui buvo progos ne tik apžiūrėti Kermošių, bet pasikalbėti su besidominančiais apie jo darbus Ruandoje ir Lietuvoje. Gal kunigui teko pamatyti Melbourne lietuvių tautinių šokių ansamblio pasirodymą "Gintara", arba folklorinį ansamblį "Kaimas" dainuojant, o gal net valgė lietuvių moterų paruoštus didžkukulius (cepelinus)! Kunigas pamatė, kad lietuviai prisidėjo prie šventės, ne tik bažnyčioje lietuviškomis giesmėmis, kurias paruošė chorvedė Zita Prašmutaitė, bet ir Kermošiuje.

Kun. Šulcas dar pabuvojo Melbourne dvi dienas. Dėka Rasos ir Gedimino Statkū bei Dalios ir Martyno Didžiū, jam buvo parodyta mažas miestelis Marysville, kuris sudėgė per vasaros gaisrus pereiniais metais. Miestelis kyla iš pelenų. Taip pat aplankė Healesville, Williamstown rajoną, ragavo kinietiškus valgius, bet geriausiai kunigui patiko "Fish & Chips". Sakėsi, kad žuvis yra gera dėl "malaria" ligos, o Ruandoje mažai gaunama valgyti žuvis.

Linkime kunigui H. Šulcui stiprios sveikatos, Dievo palaimos ir pasisekimų sielovados darbuose.

Parapijietė,
B. Prašmutaitės nuotraukos.

"Tėviškės Aidai" - "Spindulėlio" jauniems rašytojams buvo įteikti Australijos Lietuvių Fondo paskatinimo premijas.

ŽINIOS IŠ AIRIJOS PADANGĖS

Praėjusių metų pabaigoje visų Airijos lietuvių gerai žinomas ir gerbiamas kunigas Egidijus Arnašius išleido savo albumą „Nemunais į laisvę“. Ir, sakyčiau, tuo nustebino ne vieną tautietį - ne taip dažna mūsų Lietuvoje, kad kunigo sutanę vilkintis žmogus įsiliėtų į pasaulietinį muzikos pasaulį...

Albume skamba dainos pagal įvairių lietuvių poetų dainas. Muzikos autorius - pats E. Arnašius. Vokalo partijoje šalia E. Arnašiaus balso skamba Kosto Smorigino, Nedos Malūnavičiūtės ir Sigutės Trimakaitės balsai.

"Lietuvis" paprasė gerbiamo kunigo E. Arnašiaus pasidalinti mintimis apie savo albumą ir ne tik jį...

kunigas Egidijus Arnašius

Bardų klubo atidarymo vakaro Mullingare metu sakėte, kad „kartais pabrazdinate“. Ir štai dabar - jūsų albumas...

- Kiek daugiau nei prieš 10 metų buvau kunigu Žemaitijoje, Mažeikių mieste. Ėjau taip pat Mažeikių M. Račkausko gimnazijos kapeliono pareigas, tad dažnai tekdavo bendrauti su gimnazistais, dalyvauti gimnazijos saviveikloje, dainos ir teatro pasaulyje. Todėl gitara, kaip ir Evangelija, buvo neatsiejamas įrankis beldžiantis į jaunų sielų pasaulį. Nuo mažens augau ne tik giliai tikinčioje namų aplinkoje, bet lygiai tiek pat palankioje muzikavimui ir dainavimui terpėje. Seminarijoje pradėjau kurti pirmas savo kūrybos dainas, o atvykus pastoraciniam darbui į Mažeikius ir gimnazijoje sutikus mokytojų idealistų būrį, priešaky su lituanistu Martynu Januška, jo paskatintas ir visai palaikomas tęsiau savo kūrybinį gyvenimą, kuris vėliau išsiliejo pirma mano kūrybos plokštele „Iš Tavo rankų“ 1999 m.

Kodėl albumą pavadinate „Nemunais į laisvę“?

- Mano pirmoje kūrybos plokštelėje „Iš Tavo rankų“ dominuoja muzika, sukurta pagal Sibiro tremtyje parašytų poetų eiles. Jau tuo metu galvojau apie savo plokštelės pavadinimą pagal pirmą dainą „Nemunais į laisvę“, bet tuo metu kūrybinėse plokštelėse leidimo dirbtuvėse buvo apsispręsta pasirinkti kitą pavadinimą, nes laisvės vėjas Lietuvoje tuo

metu buvo išsivėpęs, visi skubėjo pasirūpinti tik savimi, godumo šmėkla klaidžiojo po Lietuvą, netrukdomai privedusi visus mus prie sudužusios Lietuvos gyvenimo geldos tikrovės nūnai.

Klausiant albumo, jaučiasi nostalgija, kuri turbūt apims ir daugelį jūsų klausytojų. Kokia tai nostalgija?

- Nostalgija tai Lietuvos, Tikros, Visų, Bendros. Anuometinis žmogus ar poetas, ar laukų artojas svajėjo apie Lietuvą, meldėsi už ją, gyveno kartu su ja, nors ji buvo sutrypta, išniekinta. Mano senolis, mirdamas 1980 m., mums, anūkams sakė: „Aš, atrodo, jau Lietuvos laisvos nebe pamatysiu. O jūs tikrai ją pamatysit!“ Tuo metu man buvo 12 m. Vaikui šie žodžiai atrodė, kaip sapnas, kaip paskendęs pasaulis. Bet ši mano senolio, Sibiro tremtinio, svajonė pasirodė išsipildė su kaupu! Praėjusių kartų Lietuvos nostalgija pažadino iš mirties patalo Lietuvą. Tikiu, pažadins dar ne kartą. Ir kilsime, ir Laisvės vėjas ves pirmyn toliau.

Kiekviena albumo daina turbūt jūsų „išjausta“. O kuri iš jų artimiausia širdžiai?

- Turbūt pati pirmoji, sukurta dar jauno klierikėlio, - „Nemunais į laisvę“. Tačiau savaip brangi kiekviena sudainuota ir per širdį pajausta daina.

Albumė skamba jūsų kurta muzika. Gal kuriate ir eiles savo dainoms?

- Ne. Tėgu daro kiekvienas tai, ką išmano geriausiai.

Papasakokite, kaip sekėsi įrašinėti albumą kartu su profesionaliais muzikantais. Ar daug sulaukėte kritikos, pamokymų? Ar atvirkesčiai, jūs juos kažko išmokėte?

- Kūrybinis darbas buvo sunkus. Ilgos kelionės iš Mažeikių į Vilnių ir atgal. Darbas studijoje dažniausiai vykdavo naktimis, tai laikas, kai aplinkinis pasaulis apmiršta ir lengviau gali įsiklausyti į vidinį kūrybos balsą. Kita vertus, jau ryte turėdavau būti Mažeikiuose savo pastoracinio darbo laukuose su paprastu žmogumi, jo kasdienybėje, džiaugsmo, skausmo, praradime ir atradime.

Ne kritika ir pamokymai lydėjo bendrą kūrybinį darbą. Lydėjo noras ir troškimas atlikti visa taip, kad ir po 10 metų nebūtų gėda išgirsti savo kūrybos darbo vaisių. Įvedimas į mano plokštelės atlikėjų ratą žinomų Lietuvos žmonių turėjo tikslą man praturtinti kūrybą kokybišku atlikimu ir savotišku perteikimu to, kas parašyta ir išskėta eilėraštyje ir dainoje.

Šiaip didžiausiu savo kūrybos įvertinimu sau pačiam laikau tai, kad mano muzikos aranžuotų autoriumi sutiko būti garsaus Lietuvos kompozitoriaus Eduardo Balsio sūnus - Audrius Balsys, su kuriuo iki šiol palaikome artimus ir draugiškus santykius.

Ar seniai „brazdinate“ gitara?

- Nuo 7 metų.

Kuris pašaukimas svarbesnis ar artimesnis sielai - dvasinio ganytojo ar muzikanto? O gal jie tik papildė vienas kitą?

- Manyčiau, kad visame kame turėtume ieškoti to, kas mus kuria, pripildo, augina. Visi žmogaus pašaukimai yra kilni ir reikalingi. Įkime ir pažvelkime, pavyzdžiui, į karalių Dovydą. Tai buvo genijus ir muzikoje, ir poezijoje, ir valstybės valdyme, ir mūšio lauke. Duok Dieve, kad kiekvienas mokėtume save atrasti talentus ir jų neužkasti po žeme, bet apšifuoti ir panaudoti bendram gerui.

Kur mūsų skaitytojai gali įsigyti jūsų albumą?

- Jau daug metų, kai pažįstami, draugai, bičiuliai užklauso mane, gal turiu savo muzikos plokštelę. Deja, paskutines plokšteles ir kasetes išdalinau jau bemaž prieš 5 metus. Tad išleisti antrą savo muzikos leidinį jau seniai kirbėjo mintis, bet viską užbaigdavau mintis „vėliau“, „kitą kartą“. Kol galop praėjusiais metais, kai Lietuva šventė Evangelinės Žinios Lietuvai 1000-metį, susimąščiau, o kokia būtų mano asmeninė dovana Lietuvai tokio garbingo jubiliejaus proga? Nesu iš tų, kurie mano, kad Lietuva jiems skolinga. Jaučiuosi ir jausiuosi visada skolingas Tėvynei Lietuvai. Esu gavęs iš Lietuvos kur kas daugiau, negu galėčiau pats panešti!

Tad dėka palankiai susiklosčiusių aplinkybių, praėjusių metų gale pasirodė pakartotinis mano muzikos albumas nauju pavadinimu „Nemunais į laisvę“, kurį skiriu Tėvynei Lietuvai, savo draugams ir bičiuliams bei lietuviams idealistams, gyvenantiems Airijoje, kurie aktyviai dalyvauja Airijos Lietuvių Sielovadoje ir Bendruomenėje.

Muzikos albumas išleistas ribotu kiekiu, jo pardavime nėra, kas gaus tą albumą, jį gaus tik iš autoriaus rankų, kaip dovana ir padėką už tai, kad esame kartu.

Ačiū už pokalbį. „Lietuvis“

Akimirkos iš Melbourne Vasario 16-tosios Minėjimo

B. Prašmutaitės nuotraukos

"Dainos Sambūrio" choro dalis.

XXVI AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENOS IR SPORTO ŠVENTĖ MELBOURNE. PROVIZORINĖ PROGRAMA

(pabraukti pakeitimai - laikas arba vieta)

Gruodžio 26d...sekmadienis

- 12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia W. Melb)
10-18 val. Sporto klubų registracijos (Melb Liet Klubas Nth.Melb)

Gruodžio 27d...pirmadienis

- 10val. Atidarymo Šv. Mišios (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
13.30 val. **ALD ir Sporto Šventės Atidarymas (Melbourne)**
Sports and Aquatic Centre (Albert Park)
18.30 val. Meno Parodos atidarymas (bus pranešta vėliau)
19.30 val. Susipažinimo Vakarai (MLK)

Gruodžio 28d...antradienis

- 8 val. Tautinių šokių repeticija (MSAC)
9 val. ALKF suvažiavimas (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
10 val. Architektų ir Inžinierių paskaita (MLK)
13.30 val. Literatūros popietė (MLK)
19.00 val. Tautinių šokių šventė (MSAC)

Gruodžio 29d...trečiadienis

- 9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 1 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
11.30 val. Vaikų meno paroda (MLK)
12.30-14.30 val. „I storumą“ - lietuviškų patiekalų šventė (MLK)
19 val. Jaunimo Talentų Vakarai (MLK)

Gruodžio 30d...ketvirtadienis

- 8 val. Chorų repeticija (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 2 (MLK)
Sporto varžybos (MSAC ir kitur)
14 val. Lietuvos Baletu Bičiulių popietė - FLB - (MLK)
19 val. Dainų ir Muzikos Šventė (St Mary Star of the Sea bažnyčia)

Gruodžio 31d...penktadienis

- 9 val. Krašto Tarybos suvažiavimas - 3 (MLK)
10 val. Mokytojų suvažiavimas (MLK)
14 val. ALD ir Sporto Šventės uždarymas/rinktinė (MSAC)
20 val. Naujų Metų Ballus (Ultima Function Centre Keilor)

Sausio 1d.....šeštadienis

- 12 val. Iešminė (bus pranešta vėliau)

Sausio 2d.....sekmadienis

- 12 val. Pamaldos (St Mary Star of the Sea bažnyčia)
14 val. „PAMARYS“ koncertas (MLK)
Australijos lietuvių skautų Rajoninė stovykla

www.ald2010.org

Ką valgyti sveikiausia

Mes surinkome visus pačius vertingiausias produktus ir paskirstėme juos ant garbės pakelių, apdovanodami medaliais už nuopelnus mūsų sveikatai. Kai kurie iš jų seniai ir tvirtai įsitvirtino mūsų meniu, o jūs, galbūt, net nenučiuokiate apie jų šaunius pasiekimus. Taigi įsitikite nugalėtojus.

RAMUS MIEGAS

Bronzos medalis - duona su medumi
Užkandis, į kurio sudėtį įeina eiliniai angliavandeniai - rafinuotas cukrus ir maistiniai miltai, skatina hormono serotonino, raminančio nervų sistemą, gamybą, o tai reiškia, jums bus lengviau užmigti.

Sidabro medalis - baltagūžiai kopūstai

Iš jų organizmas pasisavina magnį - mineralinę medžiagą, atpalaiduojančiai veikiančią raumenis. Todėl truputis šviežių, troškintų ar virtų kopūstų vakarienei nepakenks. Bet čia, kaip ir visur kitur, reikalingas saikas: per didelis daržo gražuolio kiekis gali atsiliepti skrandžio gurgimu, kuris privers jus atsibusti.

Pasijuokime...

Traukinyje Sydnejuje. Sėdi graži mergina traukinyje ir ant kelių glosto didelį katiną. Šalia prisėda vyrukas ir seilę varvindamas ieško žodžių pašnekinti merginą. Sugalvojo.

- O kaip dabar aš norėčiau būti tas katinas?
- Nenorėtum. Vėžu tą katiną kastruoti!...

Na ir prieš Amen.. Vėl pas daktarą.

- Ar šie vaistai tikrai man padės, daktare ?

- Be abejo. Nei vienas pacientas, kuriam aš išrašiau šiuos vaistus, pas mane daugiau negrįžo. ...

Aukso medalis - pienas

Išmintingos tradicijos prisakėdavo vaikams išgerti puodelį pieno nakčiai. Nepakenks tai ir kenčiantiems nuo nemigos suaugusiems. Pienas lengvai pasisavinamas, jis praturintas magnio ir kalcio, kurie įeina į pilnaverčio atsipalaidavimo biocheminės formulės sudėtį. Taip pat piene yra triptofano aminorūgščių, dalyvaujančių serotonino ir melatonino - hormonų, reguliuojančių smegenų bioritmus ir atsakingus už pilnavertį miegą, sintezėje.

Australijos Lietuvių Dienos Melbourne (ald2010)

ald2010melbournebus truputėli kitaip...

Laikas lekia pašėlusiu greičiu, o neužilgo Australijos Lietuvių Dienos Melbourne (ald2010) bėsis į duris. Šį kartą vyks neeilinė Dainų Šventė. Jungtinis ir atskirų chorų dainavimas bus pajavirintas vietinių ir Lietuvos profesionalų atliekamais kūrniais. Skambės fortepiono, kanklių ir vargonų muzika.

Lietuvoje, kaip ir Australijoje, tokie koncertai ir recitaliai nuolat vyksta parkuose, muziejuose, bažnyčiose ir pilyse. Mums yra didelė garbė, jog *St Mary Star of the Sea* bažnyčios dvasininkai pasiūlė ten praversti 2010 metų "Dainų ir Muzikos Šventę". Bažnyčia yra netoli miesto centro ir prie pat Lietuvių Klubo. Taip pat šalia bažnyčios yra mašinų stovėjimo aikštelė.

Daugiau informacijos apie artėjančias Australijos Lietuvių Dienas galite rasti naujai sukurtame tinklapyje www.ald2010.org

Organizatoriai

Time is marching on and preparations for ald2010melbourne are in full swing. For the benefit of spectators and participants alike, we have made a few interesting changes to the Svente.

During the Lithuanian Days Festival in Melbourne, the Dainu Svente will take on a slightly new look. Not only will choirs perform singularly and combined, bucerts are often given. St Mary's prides itself in having great acoustics and

ald2010 is privileged to have been offered the use of the church for the "Dainu ir Muzikos Svente". This venue is also perfectly located... close to the CBD and a stone's throw away from the Melbourne Lithuanian Club. Ample car parking is also available near the church.

We eagerly await to see you all in Melbourne and for more information about the ald2010 please visit the newly created website - www.ald2010.org

Organizers

* 2010 Melburnas ŠOKIŲ Šventė* THE BIG ONE!

Senior, Student & Junior groups AUSTRALIA WIDE, from the U.S.A. and a band from LITHUANIA will be participating in this years šokių šventė!
Visit www.ald2010.org for more information.

Be a part of this spectacular event and register your interest today!

We welcome everyone to join in on the celebrations!!

Depending on the numbers & if someone is willing to take over teaching šokdava - there may be 5th group made to suit the + 35yo age bracket, who still wish to dance in upbeat dances, and not just slow dances. Please contact Valda Soliman for more information.

Rehearsal Days/Times:

Sundays: Gintarėliai, Malūnėlis & Šokdava (contact Vadovė)
(Both Junior groups will rehearse during school terms only).

Note: **Gintarėliai will not rehearse on Darželis days**

Tuesday Nights: Gintaras - From 6:30pm (commencing Tuesday 2nd March)

Gintarėliai (approx. 4-8yrs)

Vadovė: Jieva Brovedani ir Nindra Skeivyte-Zgudka

Email: eva@brookesfamily.com.au

Mob: 0403 175 532

Malūnėlis (approx. 9-14yrs)

Vadovė: Vilija Gutknecht

Email: vilija@bigpond.com

Mob: 0433 993 541

Gintaras (approx. 15+)

Vadovė: Zita Šukytė

Email: chick1979@optusnet.com.au

Mob: 0401 053 202

ŠOKDAVA

Vadovė: Valda Soliman

Email: hvsoliman@hotmail.com

Mob: 0425 774 742

* 2010 MELBURNAS * ŠOKIŲ ŠVENTĖ THE BIG ONE!

Senior, Student & Junior groups AUSTRALIA WIDE, from the U.S.A. and LITHUANIA will be participating in this years šokių šventė!
Visit www.ald2010.org for more information.

Be a part of this spectacular event and register your interest today!
We welcome everyone to join in on the celebrations!!

Depending on the numbers & if someone is willing to take over teaching šokdava - there could be 5th group made to suit the + 35yo age bracket, who still wish to dance in upbeat dances, and not just slow dances. Please contact Valda Soliman for more information.

REHEARSAL DAYS/TIMES:

Sundays: Gintarėliai, Malūnėlis & Šokdava (contact Vadovė)
(Both Junior groups will rehearse during school terms only).

Note: **Gintarėliai will not rehearse on Darželis days**

Tuesday Nights: Gintaras - From 6:30pm (commencing Tuesday 2nd March)

GINTARĖLIAI (approx. 4-8yrs)

Vadovė: Jieva Brovedani ir Nindra Skeivyte-Zgudka

Email: eva@brookesfamily.com.au

Mob: 0403 175 532

MALŪNĖLIS (approx. 9-14yrs)

Vadovė: Vilija Gutknecht

Email: vilija@bigpond.com

Mob: 0433 993 541

GINTARAS (approx. 15+)

Vadovė: Zita Šukytė

Email: chick1979@optusnet.com.au

Mob: 0401 053 202

ŠOKDAVA

Vadovė: Valda Soliman

Email: hvsoliman@hotmail.com

Mob: 0425 774 742

Padėka Parapijos Aukotojams kovo 2010

Po \$15. C.J.Katinas,
Po \$20. I.D.Stumbras,
D.Simankevičienė, B.Mockūnas,
M.Igaunienė.

Po \$25. O.Skimbirauskienė,
A.Stasiūnas.

Po \$30. Z.Poškaitis.

Po \$50. J.Sarapinienė, Irena

Jokubauskienė, H.Dainutienė.

Po \$100 Vaičiulių šeima, H.M.

Didžiai.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas.

Melbourno Parapijos Taryba

ADVOKATAS

LEO R BALBATA

54 NAPIER ST ENNERLEY 3040

TEL. 03- 9326 1577

**Patariu teisiniais klausimais,
ruošiu dokumentus
ir atstovauju baudžiamosiose
ir administracinėse bylose.**

Pranešimas dėl atsistatydinimo

Pranešu, kad po ilgo ir rimto svarstymo esu nusprendęs atsistatydinti iš savo garbės generalinio konsulo pareigų.

Pastaruosius penkiolika metų esu pašventęs savo laiką, energiją ir sugebėjimus dirbdamas Lietuvos labui. 1995-1996 buvau Australijos lietuvių bendruomenės pirmininkas. Dvylika su puse metų (1997-2004) esu Lietuvos garbės konsulas, nuo 2004 Lietuvos garbės generalinis konsulas ir paskutinius pusantrų metų atlieku trijų garbės konsulų pareigas.

Dėl per didelio konsulinio darbo reikalavimo ir krūvio, ypač darbas susijęs su Lietuvos pilietybės prašymais, bei jų tvarkymais aš daugiau fiziškai negaliu atlikti trijų garbės konsulų darbo.

Su sunkia širdimi nusprendžiau atsistatydinti, žinodamas, kad palieku Australiją be konsulo.

Esu dėkingas už suteiktą galimybę tarnauti Lietuvos labui, tai man buvo labai didelė atsakomybė ir garbė. Džiaugiuosi ir didžiuojuosi savo pasiekimais, kurie taip pat man atnešė daug malonumo.

Tikiuosi, kad neužilgo bus paskirti nauji garbės konsulai perimti mano darbus. Iki to laiko maloniai prašau visu lietuvius dėl visu konsulinio klausimų ir reikalų kreiptis į Lietuvos Respublikos Ambasadą Japonijoje –

Jolantai Vitkauskaitė
Attaché
Embassy of Lithuania
3-7-18, Moto-Azabu, Minato-ku,
Tokyo 106-0046, Japan
Tel. + 81 3 3408 5091
Fax. +81 3 3408 5092
E-pastas: consul@lithemb.or.jp

Noriu visiems Australijos lietuviams pranešti, kad visus gautus LR pilietybės prašymus ir dokumentus užbaigsiu tvarkyti ir išsiusių į Užsienio reikalų ministeriją.

Linkiu visiems Australijos lietuviams sėkmės savo darbuose.

Andrius Žilinskas

SYDNĖJAUS PADANGĖJE

Pamaldos ir tradicinė KAZIUKO MUGĖ nukelta į kovo 21 d., 11.30 val ryto. Po pamaldų visi iš bažnyčios ir bendruomenė kviečiami vykti į Lietuvių klubą "Dainava" Bankstowne, kur švęsime Kaziuko mugę.

Pagal tradiciją, jūs skaniai pavaišins mūsų skautai ir Lietuvių klubo virėjai. Vyks tradicinis turgus ir loterija. Pageidaujantys išstatyti savo darbus rezervuokite stalą pas Danutę Ankiene, tel. 9871 2524. Nepamirškime nusipirkti skanios lietuviškos duonos iš Lietuvos ir kitų lietuviškų skanumynų. Nuoširdžiai kviečiame ir laukiame Jūsų Lietuvių klube po pamaldų.

Katalikų Kultūros Draugija ir Sydnėjaus skautai

Geelongo Lietuvių Žiniai

Susitarus su vietos klebonu ir kunigu Algirdu Šimkumi pranešu, kad šv. Velykų sekmadienį Prisikėlimo Mišios įvyks balandžio 4 d., 9.30 val. ryto, Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje. Po Mišių kunigas sugrįžta į Melbourną šv. Mišioms.

Bažnyčios maršalka Juozas Gailius.

PS Nepamirškite atsukti laikrodžius vieną valandą atgal 2 val. ryto balandžio 4 d.

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$50 O. Grosas, NSW;
J. Kemeža; \$40 Z. Poškaitis,
\$20 A. ir N. Bučinskai, NSW;
po \$10 E. Tugaudienė, SA;
I. Stumbras, O. Skimbirauskienė.

Dėkojame už aukas ir kartu prisiuntusiems prenumeratas. Primename, kad prenumerata yra \$50 metams. Visos lėšos padeda laikraščiu gyvuoti.

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

DĖMĖSIO "PASAULIO LIETUVIO" SKAITYTOJAMS,

Gautas pranešimas iš spaustuves Punske, kad neapsimokėję prenumeratą už 2010 metus "Pasaulio lietuvis" bus nutrauktas. Buvo išsiusti du paraginimai ir mažai kas atsiliepė. Jeigu turite kokių problemų malonėkite pranešti "PL" atstovui Australijoje Antanui Kramiliui. Tel. 02 9727 3131.

Email: kramilius@optusnet.com.au

A. † A. Teresė Jurgelaitienė

1915.I.26 - 2010.III.04

Teresė gimė Vilkaviškyje. Augo tarp keturių brolių. Kadangi jauniausia, tai buvo visų lepinama. Nežiūrint viso to, Teresė augo tvirtaus charakterio, atidi, mylinti, paslaugi.

Gyvenimas Jos neglostė. Neteko jaunos vienturtės dukros Aldonos. Bėt Teresė liko stipri, paslėpusi skausmą, dar labiau įsijungė į australų ir lietuvių bendruomenės bei bažnytinę veiklą.

Pas mano Tėvą yra daug buveinių - sako Kristus. Sulaukusią garbingo 95-erių metų gimtadienį, Dievas pasiūkė Teresę Jurgelaitienę...

Mielai mūsų a.a. Teresei Jurgelaitienei Dievas buvo tikrai dosnus. Ji buvo talentinga, energinga, visuomet laiminga, mokanti bendrauti, užjausti ir padėti kitam.

Ji, sulaukusi gražaus 95-tojo, Jubiliejinio gimtadienio, buvo pakviesta Anapus. Jos pačios žodžiais tariant "Dievas man davė tokį gražų, ilgą amžių, turbūt ką gero esu dariusi."

O gero Teresė Jurgelaitienė darė tikrai daug per visą savo gyvenimą.

Jos didžiausias talentas buvo duoti, padėti, pagelbėti kitiems.

Ji prisidėjo prie kiekvienos organizacijos darbų, rūpesčių ir džiaugsmų. Ji padėjo vargstantiems Lietuvoje, siųsdama nesuskaičiuojamą skaičių siuntinių. Ją pažinojo daugelis lietuvių, nes ji mokėjo pakalbinti kiekvieną, rinkti aukas ir jas dalinti kitiems.

Eilę metų ji surinkdavo didelę sumą pinigų Melbourno vaikų ligoninei

per "Good Friday Appeal". A. † A. Teresė Jurgelaitienė pati suorganizuodavo loterijas, atnešdama savo gražius fantus, pati išplatindavo bilietus ir gautą pelną paaukodavo įvairiems tikslams: laikraščiu "Tėviškės Aidams", skautams, našlaičiams Lietuvoje, šelpė bažnyčias ir t.t. Kartą ji surinko pinigų net bažnyčioje tarnaujantiems "Dievo berniukams". Jos vaizduote neturėjo ribų. Ir galima įsivaizduoti jos a.a. nusivylimą, kai ištikus insultui, ji nebegalėjo vaikščioti. Ji vis klausė Aukščiausiojo, kodėl jai atimtos kojos, juk "būčiau galėjusi dar daug parinkti pinigų ir dar daug kitiems pagelbėti".

Tačiau Dievo planai mums nežinomi ir ne visuomet suprantami.

Apgaubk Ją, viešpatie, savo globa, atleisk ir dovanok, priimk jos sielą į savo buveinę, nes žinai, kad ji nuoširdžiai Tave mylėjo, nors paskutiniu laiku kartais su Tavim ir pasiginčydavo, nesuprasdama, kodėl jai skirtas toks likimas.

Išėkis viešpaties ramybėje, miela Terese Jurgelaitiene.

Netekties valanda netikėta ir skaudi...

Dėl brangios Mamos mirties giliai užjaučiame
Dianą Tautvydaitę - Antanaitienę ir visus artimuosius.

"Gintaro" tautinių šokių ansamblis

Prisiminsime ilgai mielą ir dosnią "Tėviškės Aidų" bendradarbę, rėmėją
a.† a. Teresę Jurgelaitienę.

Išreiškiame visiems artimiesiems nuoširdžią užuojautą.

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Mirus a. † a. Teresei Jurgelaitienei

reiškiame gilią užuojautą anūkams Paulinai ir Dariui, jų šeimoms ir visiems artimiesiems.

Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugija

Iš ruošiamos knygos...

„LIETUVOS SAULĖ“ Šiandieninė tikrovė

Elena Bulienė

Lietuva, kaip savo istoriją ir kultūrą turinti tauta, turi būti suvokiama, kaip būtis su pasaulinio mąsto pašaukimu! Ką reiškia turėti Baltąjį Raitelį valstybiniu ženklu, ir dar vadinti jį Vyčiu/Gynėju? Kodėl ir dėl ko dar prieš krikščionybės atėjimą statėme puošnius kryžius ir paprastus stogastulpius, šie lyg strėlės buvo nukreipti į dangų? Kodėl liaudies mene turime šešiaspindulę saulutę bei dvynių stirnų, avių ar antelių saugama Gyvybės Medį? Kodėl stogus puošiamo su „Žirgeliais“ ir „Ašviniais“? Ir prūsai taip darė. Kodėl lietuviškas žodis yra raktu aiškintu kitų kalbų vystymąsi...? Ar žinome, kad Lietuva kadaise turėjo Doros Statutą ir jį vadino „Sauluva“? Ar žinome, kad iki Didžiosios Lietuvos Kunigaikštijos lietuviai tvarkėsi rike, ir rikiš buvo tautos Galva? Kodėl mūsų liaudies dainose dainuojame apie „Dunojėlį“? Kodėl dainiui Marionui norėjosi lietuviams priminti „kalnus ant kalnų ir ant jų mažų kalnelių per amžius ten Lietuva buvus... kaip sako mūsų seneliai? O kokių kalnus mūsų tautosaka atsimena: Kaukazo, Tauro, Alpių, Himalajų?... Kaip tik ši eiliniams lietuviams – liudžiai ir „inteligentams“! – nežinoma buvusiųjų istorinė tikrovė, apie kurią beveik nekalbama, įkvėpė dr. Vincą Kudirką parašyti tautai „Giesmę“. O ji, gi, šiandien lietuviams esti tikru tautiniu credo!

Iš tikrųjų labai gaila, kad savo buityje nesugebame jausti ir paisyti tautinės praeities, kaip tą daro nemaža kitų tautų, ypač anglai, amerikiečiai, prancūzai ir judėnai, o mes nerimaujame dėl savo tautinės kultūros, ir lyg vos šiandien gimę rūpinamės tik rytojumi. Tai ką tuomet turim kaltinti, kai rytojais ateina toks, kokio nelaukiame? Deja, nieko kito, tik tai save – juk nepaisėm praeities istorijos ir jos teiktų pamokų. Juk ir šiandien mums yra tik tokia, kokią praecitę veikdami dabarčiai susikūrėme. Tad jei gyvename nusivylę, ar kitaip vargštame, reiškia, kartojame žiopylę, nemokšumus, ar tiesiog pasikliaujame svetimu protingumu... kitokiose gyvenimo sąlygose kitaip galvojančiųjų sukurtu. Mąstymo „stakles“ galim įsivežti, bet minčių audeklų „vilnį“ turim vartoti savo. Užtai rašytojas vincas Kudirka lieptė liepė patient „gyvenimo knyga skaityt laps į lapą nesustojant... kad neitume į kapą be išliekančio ženklo žmonėmis buvę“... Kaip „žmonėmis buvo“ Roma, Egiptas, Sumerija?...

Kai visos istorinės nelaimės lyg Dievo rykštės plaka mūsų tautą, tai visur vis rodosi mūsų nemokšumas gyventi savarankia tautine politika taip, kaip gyvena Vokietija ar Prancūzija, Švedija ar Danija. Juk šios tautos lygiai žemdirbiškos kaip ir lietuvių. Liaudis yra vaisiškai ir darbščiai stipri, bet priešai ne su liaudim eina į posėdžius, bet su visuomeniniais protingaisiais. Ar tuomet nepaaiškėja, kad jei mūsų valstybiniai kaimynai nesiskaito su Lietuva, tai ar ne todėl, kad jie mato lietuvių neatgaivintą savigarbą, ir turimos savivaldos menkumą? Ar ne todėl Lietuvos priešai, visai inteligentų nesigėdydami, vis ir vis atsižėria lietuviškos žemės? Deja, dėka neukdomos savarankios pasaulėžvalgos, kaip ją ugdė ir net į tarptautinius ryšius įneša JAV, Prancūzija, Anglija ir Australija, nieieškome galybės savarankiai kurti savo valstybės ateitį. Pvz: ar pramatome, kokią norime matyti Lietuvą, ar jos pramoningumą, už simto metų? Ar rūpinamės strateginiais ėjimais ir tam tikslui renkame mąstytojus surikiuoti

daugiauaukščius socio-politinius judėjimus?... Kai priežodis „Kaip pasiklosi, taip išmiegos“ nuolat žadina mūsų gyvenamajam laikui budrumą... o ką mūsų inteligentai j tai?

Mūsų nelaimė tautos dauguma nemąsto, negvildena ir neieško asmenybę ir pasaulėžvalgą augančių savybių: savimokšos (-psichologijos), saviugdros (tobulėjimo), visuotinio mąstymo rikiavime (filosofijos), tikslumo tikslų derinime (politikos), visuomeninės doros (sociologijos), žmogaus dorumo pagrindų (teisingumo) bei dvasinio dorybingumo (moralės). Jo daugiau šių sąvokų asmenys apvaldo, tuo šviesesni iš jų kyla tėvai, mokytojai, politikai, piliečiai, vadai ir valstybininkai. O, deja, šiandien daugeliui net duonos užsidirbimo lengviau pasiklausti kitų politinėmis nuomonėmis, nei patiems susidaryti nuovokas. Užtai visokie pasikliaujamais klausia: „O kas pasakė? Kur parašyta?“ Tačiau kas yra klaidinga, tai kad ir tūkstančiai apie tą rašytų – tūkstančiai mirktų klaidingume. O akademiname pasaulyje dar taip atsitinka, kad daugelyje atvejų parašyti nustatymai pradžioje laikyti gerai, vėliau, žinybai padarius pažangą, turi būti atšaukiami. Tačiau sąžinė neatšaukiama; ji yra amžinasis teisingumo kardas.

Tiesa visuomet yra nepriklausoma ir neturi nieko bendro su tikinčiųjų, galvojančiųjų ar nuomones kuriančiųjų, skaičiais. Skaičiai svarbu tik kovingose politikose, kai viena pusė nori nurungti kitas. Skaičiai svarbu nubalsavimuose, kad būtų įstatytos daugumo teisės. Tačiau nesuskaitomais atvejais net ir įstatymais paremtos teisės gali būti ypatingai neteisingos. Tai kai milijonai naudojami tokiomis neteisingsomis teisėmis, tie milijonai daugina neteisības. Štai kodėl su „geriausių“ įstatymų prirašymais auga nusikalstamumai.

Deja, pasitikėti, t.y. neginčijamai ramintis, kitų asmeninėmis nuovokomis tikyboje, ideologijoje ar politikoje, nėra nei savo šviesumo ir nei savo tikslumo įrodymas. Ką mes žinom apie rašytojų ir kalbėtojų nusistatymus ar baimes verčiančias juos raštai kalbėti ir kokią teisę ginti? Milijonams autoritetais buvo, o daugeliui ir dabar dar yra, istorijoje įnašus palikę Cezaris, Caras, Kaizeris, Torquemada, Marksas, Nietzsche (Niečė), Leninas, Darvinas, Ossama... O ką amžiais ir mūsų dienose Tiesa parodo? Kad niekam nėra įmanoma patikrinti visų rašytojų ir kalbėtojų nusistatymų, nei jų tikėjimų, ir tikrai ne jų galimo klydimo ar klastavimo ar neturime net labai karčių pavyzdžių pačioje Lietuvos istorijoje tokiems suvedžiojimams pažinti? Bet žodžius ir mintis jau galime gildinti, lyginti su savomis žiniomis ir tikėjimu, ir žiūrėti, kiek jie mūsų gyvenimui reikalingi.

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tešiny iš „Pažintis su Lietuva
Tūkstantmečio knyga 1“

1934 m. gruodžio 12 d. Kaune prasidėjo 122 Klaipėdos krašto vokiečių nacistų, apkaltintų antivalstybine veikla prieš Lietuvos Vyriausybę, teismas. Iš viso nuteisti 87 asmenys, 4 iš jų paskirta mirties bausmė. Tačiau po kelerių metų prezidento aktais visi buvo amnestuoti.

1936 m. vasario 6 d. vidaus reikalų ministro nutarimu Lietuvoje uždraustos visos politinės partijos, išskyrus valdančiąją Lietuvos tautininkų sąjungą.

1936 m. birželio 9 - 10 d. IV seimo rinkimuose dalyvavo 68,3% rinkėjų. Netiesioginiuose rinkimuose, draudžiant opozicijai iškelti savo kandidatus, absoliučia persvara nugalėjo valdančioji Tautininkų partija.

1937 m. gegužės 7 d. Rygoje Lietuvos vyrų krepšinio rinktinė tapo Europos čempione.

1938 m. kovo 17 d. po incidento prie demarkacinės linijos Alytaus apskrityje (pažeidęs administracinę liniją žuvo lenkų kareivis) Lenkijos vyriausybė įteikė Lietuvai ultimatumą, reikalaujama per 48 val. Užmegzti tarp abiejų šalių diplomatinis santykius. Atsižvelgdama į realų jėgų santykį, Lietuvos Vyriausybė patenkino lenkų reikalavimus.

1938 m. gegužės 12 d. „Valstybės žiniose“ buvo paskelbta ir įsigaliojo paskutinė tarpukario Lietuvos Konstitucija, kurią pasirašė prezidentas A. Smetona ir ministras pirmininkas V. Mironas.

1939 m. kovo 22 d. Lietuvos Vyriausybė nusileido hitlerinės Vokietijos ultimatyviems reikalavimams perduoti Klaipėdą ir Klaipėdos kraštą naciams. Iš Klaipėdos buvo evakuojamos Lietuvos valstybinės įstaigos, išvesta kariuomenė.

1939 m. rugpjūčio 23 d. Maskvoje buvo pasirašyta Sovietų Sąjungos ir Vokietijos nepuolimo sutartis bei slaptasis jos protokolas, kuriuo buvo nustatytas įtakos sferų Rytuose, taip pat ir Baltijos kraštuose, tarp abiejų valstybių pasidalijimas. Lietuva pateko į Vokietijos interesų sferą.

Tad visai nesunku orientuotis kodėl visi aklaai pasikliaujantys „autoritetais“ leidžiasi būti dažnai net netikusiu autoritetų valdomais, nes šitai jie nusimeta atsakingumą už savojo proto nevertojimą... ypač, kai jis nėra išlavintas. Kaip tik taip elgdamiesi pasiduodame kitiems būti jų pakalikais, ir dvasiškai bei protiškai merdėdami, nepajėgūs įgyvendinti savo tautinio uždavinio. Ar ne sekdamai svetimausių nuomėnims pasidarome savo tautos, kalbos ir kultūros duobkasiais?

Ką reiškia sekimas? Tai įsivežimas svetimų papročių ir išsilaikymo, ir tų protinių svetimybų statymas aukščiau savosios išminties supratimo. Ir seka, Rytus ir Vakarus, sekam komunizmą, liberalizmą ir ideologinių skalbų – politinių partijų... (Bus daugiau)

Vilniaus gražinimas Lietuvai. Lietuvos kariuomenės sutikimas Katedros aikštėje. Fot. V. Augustinas. 1939 m. spalio 28 d. LNM

1939 m. rugpjūčio 17 d. Sovietų Sąjungos karinės pajėgos pagal išankstinį susitarimą su Vokietija, prasidėjus Antrajam pasauliniam karui, pradėjo žygi į Vakarų Ukrainą ir Vakarų Baltarusiją bei Vilnių ir Vilniaus kraštą.

1939 m. rugpjūčio 28 d. žlugus Lenkijos valstybei, agresoriai Sovietų Sąjunga ir Vokietija pasirašė Draugystės ir sienų nustatymo sutartį su slaptu papildomu protokolu, pagal kurį Lietuva perduodama Sovietų interesų sferai.

1939 m. spalio 10 d. Sovietų vyriausybės spaudimu Maskvoje pasirašyta Lietuvos ir Sovietų Sąjungos savitarpio pagalbos sutartis. Pagal ją dalis pietryčių Lietuvos su Vilniumi gražinta Lietuvai, taip pat Lietuvoje numatyta steigti sovietines karines bazes.

1939 m. spalio 27 d. Lietuvos kariuomenės rinktinė įžengė į Vilnių. Respublikos sostinė ėmė kontroliuoti Lietuvos Vyriausybės įgaliotinis Vilniui ir Vilniaus kraštui A. Merkys.

1939 m. lapkričio 21 d. prezidentas A. Smetona patvirtino A. Merkio vadovaujamą paskutinę tarpukario nepriklausomos Lietuvos Vyriausybę, sudarytą iš tautininkų, krikščionių demokratų, liaudininkų.

1940 m. gegužės 30 d. Sovietinė vyriausybė nepagrįstai apkaltino Lietuvos valdžią, kad pastaroji rengia provokacijas prieš krašte dislokuotas sovietines įgulas, grobia raudonarmiečius, renka žvalgybinius duomenis.

1940 m. birželio 14 d. Sovietų Sąjunga įteikė Lietuvai ultimatumą, reikalaujama sudaryti naują vyriausybę, įvesti papildomą sovietinės kariuomenės kontingentą, aukštus Lietuvos pareigūnus patraukti teismo atsakomybėn. Lietuvos Vyriausybė pakluso ultimatumo reikalavimams.

1940 m. birželio 15 d. sovietinė kariuomenė be pasipriešinimo užėmė svarbiausius šalies centrus, strateginius punktus, okupavo kraštą. Respublikos prezidentas A. Smetona pasitraukė į Vokietiją.

1940 m. birželio 16 d. į Lietuvą atvykęs Sovietų Sąjungos užsienio reikalų komisaro pavaduotojas V. Dekanozovas pradėjo krašto sovietizaciją.

1940 m. birželio 17 d. V. Dekanozovo nurodymu sudaryta promaskietiška J. Paleckio liaudies vyriausybė.

1940 m. birželio 27 d. J. Paleckio vyriausybė paleido IV Lietuvos seimą.

Teksta s Česlovo Baužos
(Bus daugiau)